

Konseilspræsidenten (Zahle): Jeg vil ikke blande mig i den almindelige Debat, der nu føres, men de Bemærkninger, som den ærede sidste Taler gjorde om Forholdet med Hensyn til de kongevalgte Landstingsmænds Opløselighed, give mig Anledning til enkelte Bemærkninger. Den ærede Taler fandt, at det var forkasteligt, uforstandigt, ufornuftigt eller uheldigt, at Spørgsmaalet om de kongevalgtes Opløselighed var blevet bragt frem i Debatten forleden Dag. Det ærede Medlem er formentlig stillet saaledes indenfor sit Parti, at han kan rette en saadan Bebrejdelse til sit Partis Ordfører, som er den, der rammes af Bebrejdelsen, thi det var Reformpartiets Ordfører, som bragte Spørgsmaalet frem. Det kan ikke være det ærede Medlems Mening, at man fra Ministerbænken ikke skulde svare paa et Spørgsmaal af en saadan principiel politisk Betydning, naar det er blevet bragt frem i Spørgsmaalsform fra Ordføreren for et betydeligt Parti her i Salen. Det er klart, at det er det heldigste, naar et Ministerium er saaledes stillet, at det klart kan lægge frem Forudsætningerne for den politiske Forhandling, saaledes at enhver kan se, paa hvilket Grundlag man staar. Bebrejdelsen kan ikke falde paa mig, fordi jeg har svaret, men maa falde paa den, som har spurgt, hvis det overhovedet var uheldigt, at Spørgsmaalet kom frem.

Saa udtalte det ærede Medlem sig paa en underlig Maade om selve Spørgsmaalet: Kunne de kongevalgte opløses, eller kunne de ikke opløses? Hvis de kongevalgte kunne opløses, kan selvfølgelig den Regering, som har opløst Landstinget, derefter udnævne, hvem den vil, blandt de Mænd, som opfyldte Forudsætningerne for at være kongevalgt Landstingsmand, til at beklæde Stillingen, enten alle de gamle eller nogle af dem eller ingen af de gamle, ligesom Ministeriet skønner, at det er rigtigt. Eller ogsaa kunne de kongevalgte ikke opløses, og saa bliver der hverken Spørgsmaal om at udnævne de gamle eller andre. Men at gaa den Vej, som det ærede Medlem syntes vilde være klog og betimelig, nemlig ikke at opløse de kongevalgte, men dog at opløse dem, idet man, efter at der havde været Valg til Landstinget, ved en kongelig Resolution udnævnte de gamle kongevalgte Landstingsmænd til at fortsætte deres Tilværelse som kongevalgte Landstingsmænd, tror jeg hverken er en klog eller værdig Plan, men tværtimod et Udslag af politisk Humbug.

J. C. Christensen: Jeg skal ikke komme ind paa at drøfte selve Sagen, men jeg vil til den højtærede Konseilspræsident sige, at der i den Omstændighed, at vor Ordfører æsker hans Mening i et Spørgsmaal, ligger ikke nogen Befaling eller Opmuntring for den højtærede Konseilspræsident med Hensyn til Maaden, hvorpaa han vil svare. Det bliver hans egen Sag, og det var Svaret, jeg omtalte, og ikke Anledningen til, at Svaret fremkom.

Konseilspræsidenten (Zahle): Naar det ærede Medlems eget Partis Ordfører retter et Spørgsmaal til mig og beder mig om et klart Svar derpaa, er Aarsagen til, at det klare Svar fremkommer, at søge hos den, som spurgte, thi det er ham, som fremkaldte Svaret, og Bebrejdelsen for, at der foreligger et Svar, maa da rettes mod ham som primus motor til det hele.

J. C. Christensen: Jeg talte overhovedet ikke om Aarsagen til, at Svaret fremkom, men om selve Svarets Art og Indhold.

Rode: Jeg forstaar meget vel, at det ærede Medlem fra Ringkøbing har følt sig overmaade pinlig berørt ved det Svar, som er kommet fra den højtærede Konseilspræsident angaaende de kongevalgtes Opløselighed, thi det Svar stod jo i den stærkeste Modsætning til de Svar, det ærede Medlem har givet paa det samme Spørgsmaal. De undvigende Svar, han har givet, ere noget af det, som har stillet ham i den alleruheldigste Belysning overfor den politisk tænkende Offentlighed her i Landet, og derfor forstaar jeg, som sagt, meget vel, at det er det ærede Medlem overordentlig pinligt, at der paa dette Spørgsmaal, som kræver en klar Besvarelse, endelig fra afgørende Side blev givet et klart Svar.

J. C. Christensen: Dette Svar har aldeles ikke været mig pinligt, tværtimod, det har vist mig i et Lynglimt den politiske Forstand, som det Ministerium har, der nu fører an.

Konseilspræsidenten (Zahle): Jeg har, da jeg blev spurgt, svaret aabent og ærligt paa et Spørgsmaal af principiel politisk Betydning. At svare ærligt og aabent paa Spørgsmaal anser det ærede Medlem for at være en ufattelig Dumhed. Jeg be-